

ARI ÇOCUK

Zombi Arıların Saldırısı

Tony De Saulles

Efendimizzz!

Arı Çocuk!

Zombi arıları
şarpiyor!

Ve tüm
kötüleri yeniyor!

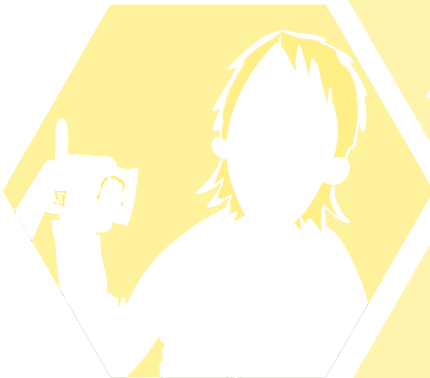

Tanışınız...

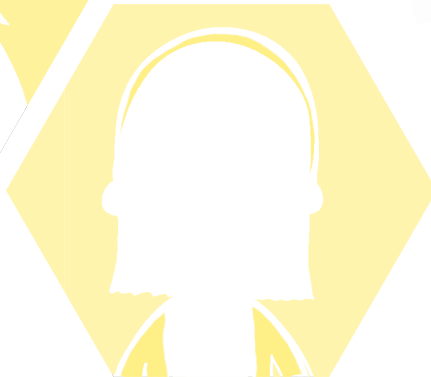
Melvin Meadly

Daisy

Dedektif Meadly

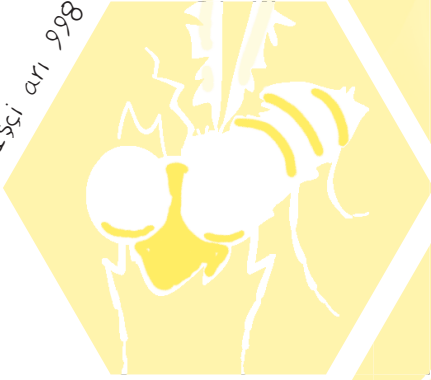

Priti Kaur

Zombi Arı

İşçi arı 298

Bay Johnson

Berty

Norman Crudwell

ARI ÇOCUK

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Yayın Koordinatörü Tülay Öncü
Editör Doğukan İşler
Kapak Uygulama Sefer Koçan
Tasarım Uygulama Tamer Turp

1. Baskı Şubat 2019

Uluslararası Seri No

ISBN: 978-605-08-2997-6

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Çağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta timascocuk@timas.com.tr

Baskı ve Cilt Sistem Matbaacılık
Sertifika No 16086
Adres Yılanlı Ayazma Sok. No:8 Davutpaşa-Topkapı / İstanbul
Tel (0212) 482 11 01

TİMAŞ YAYINLARI / 4630

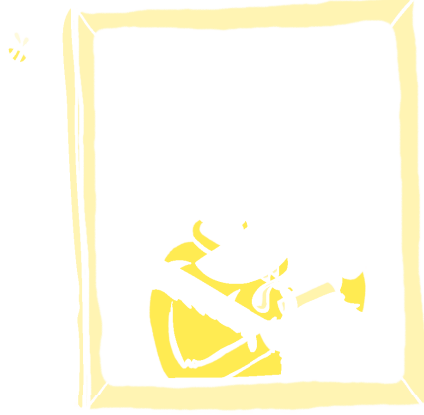
ARI ÇOCUK / 2

Raf: 6 - 10 Yaş Öykü - Hikaye

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© 2017 (Metin ve illüstrasyon) Tony De Saulles
© 2017 "Bee Boy - Attack of the Zombes" orijinal adıyla Oxford University Press tarafından yayınlanan bu kitabın Türkçe yayın hakları Tİmaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. Tanıtım amacıyla yapılacak alıntılar dışında, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz, yayımlanamaz. Kaynak gösterilere alıntı yapılabilir.

YAZAR - ÇİZER HAKKINDA

Tony De Saulles, kitaplar yazıp resimlemeden önce kitap tasarımcısı olarak çalışıyordu.

Tony, "Eğlenceli Bilgi" serisi kitaplarını da resimliyor ve bu kitaplar yirmi yıldır otuzdan fazla ülkede on milyondan fazla satıyor. Tüm çocuklar ve gençler tarafından sevilerek okunuyor.

Yazarımız aynı zamanda kırsalda yaşıyor ve arıcılık yapmayı öğreniyor.

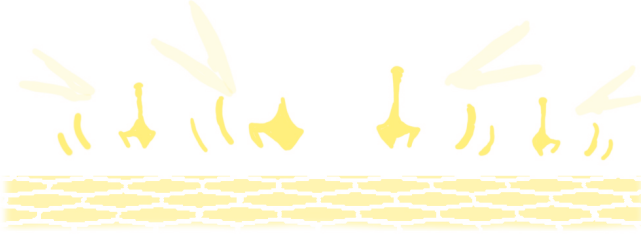
"Zombi Arıların Saldırısı", ARI ÇOCUK serisinin ikinci kitabı...

www.tonydesaulles.co.uk

1 ✨

Eğer sırrımı birine söylersem, geri dönmeme izin vermeyecekler. Bana söz verdirdiler. Dediler ki:

İnzazanlar öğrenirzse büyük bela olur!

Bunu sır olarak tutmak ÇOK zor, ama eğer söylersem...

BİR DAHA
ASLA ARI
OLAMAYACAĞIM!

SEN ARIYA DÖNÜŞEBİLEN BİR
ARI YETİŞTİRİCİSİ MİSİN?

Evet! Kulağa çılgınca geliyor biliyorum, ama doğru. Bazen arılarımın bana ihtiyacı olunca onlardan birine dönüşüyorum.

İşte buradayım, kovanıma duman püskürtüyorum. Duman arıları sakinleştiriyor, böylece onlar beni sokmadan kovanı kontrol edebiliyorum. Bazen de -çok uzun süredir olmadı ama- duman etrafımda dönüp duruyor, beni küçük bir arıya dönüştürüyor ve kovanın içine giriyorum. Bugün olacak mı acaba? Dumanı püskürtürken arıya dönüşmek istiyorum ve...

Hayır, olmayacak sanırım.

Ancak iyi olduklarından emin olmam önemli. Önce kovanın kapağını kaldırıp bal peteği çerçevesini çıkarıyorum. Çerçeve, bal yapan sağlıklı arılarla dolu. Kraliçe'nin yaşadığı daha aşağı çerçevelere bakıyorum. Petekler, larvalar ve yumurtalarla dolu.

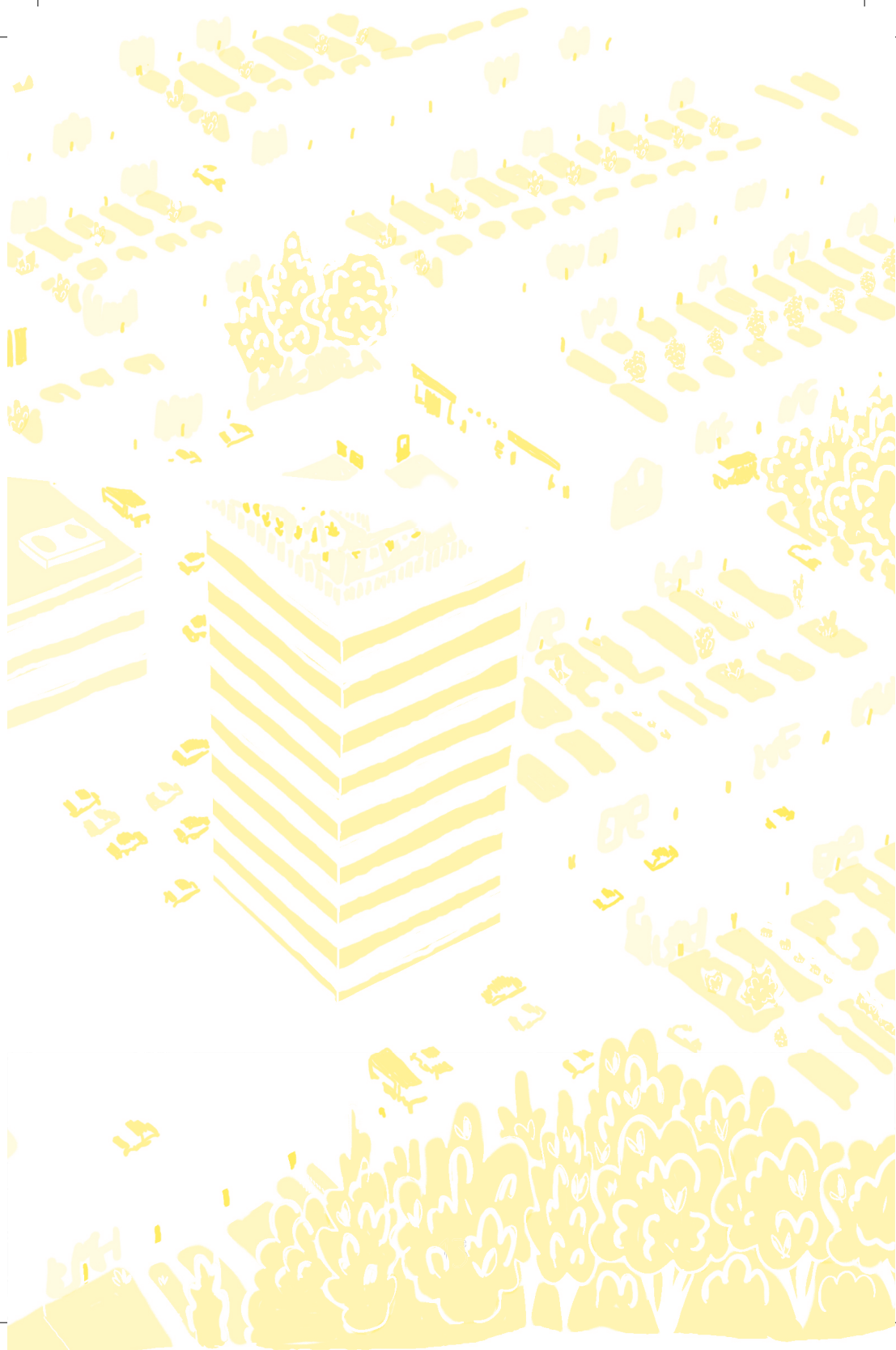
İyi görünüyorlar!

Kovanım
annemle beraber yaşadığımız
apartmanın, Çayır Kulesi'nin
çatısında.

Tıpkı Çayır Kulesi gibi Kovanım da çalışkan işçilerle dolu: Kimileri temizlik yapıyor, kimileri çocuklara bakıyor, kimileri yiyecek topluyor, Kovanı koruyor, hatta bazen bazıları dövüşüyor bile ve... **BİR DAKİKA, BİRİ GELİYOR...**

NE YAPIYORSUN
BURADA?

Bu annem.

OKULDAN ÖNCE ARILARLA
UĞRAŞMAK YOK. BUNU TEKRAR
ETMEYECEĞİM, MELVİN!

Normalde annem bu kadar stresli değildir. Sanırım iş yüzünden böyle oldu. Annemin uğraşması gereken pek çok zor iş var: Hırsızlıklar, araba kazaları, kaybolan insanlar ve bana bakmak. Hem dedektif komiser hem de anne olmak zor bir şey.

"Neredeyse bitti, anne..."

ACELE ET CANIMI! BEN
KARAKOLA GİDİYORUM.
ARICILIK KIYAFETİMİ ÇIKAR,
KAHVALTINI YAP VE KAPIYI
KİLİTLEMİYİ UNUTMA!

Bayan Springfield

Okul son birkaç haftada çok daha iyiye gitmeye başladı. Yeni bir öğretmenimiz var, Bayan Springfield. Öğretmenimiz doğayı, hayvanları ve böcekleri seviyor. Arkadaşlarımın çoğu da arıların ilginç olduğunu düşünüyor.

Birkaç hafta önce sınıftaki herkes arıların da arıcılık yapan insanların da işe yaramaz olduğunu düşünüyorlardı. Şimdi daha iyi geçindiğimizi söyleyebiliriz. Hatta yakın bir arkadaş bile edindim: Priti Kaur. Priti zeki, cesur ve eğlenceli.

O da Çayır Kulesi'nde, bizden birkaç kat aşağıda yaşıyor. Çoğu zaman okula birlikte yürüyoruz.

“Mel, bak!”

Okulun kapısına ulaşıyoruz ve Priti büyük bir kalabalığın beklediği yeri, girişi işaret ediyor.

“Rolls-Roycel” diyor Priti, pahalı arabaya hayranlıkla bakarken.

Şoför siperli bir şapka takmış. Rolls-Royce’un öbür tarafına geçip kapıyı açıyor.

Arabadan bir çocuk iniyor. Son moda-ya uygun saçsı, altın rengi spor ayakkabıları ve mansetleri altın rengi olan kapüşonlu montuyla ünlü bir müzik grubundanmış gibi görünüyor.

